

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Med hensyn til sagen om dagpengene er det jo fuldstændig soleklart, at der er masser af ting i finansloven, som ikke kunne blive til noget, hvis vi sagde nej til dem. Så kunne vi stå her i dag, uden at der var et finanslovsforlig mellem nogle partier, så kunne vi godt stemme finansloven ned, og så kunne vi alle sammen synes, det var sjovt og bare tage på juleferie. Men hvad ville der komme ud af det?

Vi kunne heller ikke have fået nogen ældre-ydelse igennem, men det ville Socialdemokraterne sikkert synes var herligt, for så kunne de gå rundt og sige: Se, Dansk Folkeparti fik ikke engang noget igennem til de ældre. Vi kunne da godt have forhandlet på den måde, men sådan forhandler Dansk Folkeparti altså ikke, og det tror jeg heller ikke Socialdemokratiet ville gøre, hvis de var bare en anelse tæt på magten her i landet. Men sagen er jo, at hr. Nicolai Wammen har sat sig fuldstændig udenfor i hele finanslovsforløbet. Han har ikke fået indflydelse på noget som helst, og så kommer hele ærgrelsen frem under debatten i dag.

Man kan jo vælge at se en sag fra to sider: Er glasset halvt tomt eller halvt fuldt? Hvis vi havde kæmpet en besparelse i finansloven ned fra 800 mio. kr. til 170 mio. kr., dengang hr. Mogens Lykketoft var finansminister, tror jeg, hr. Nicolai Wammen ville have sagt, at det var egentlig godt gået. Men det er ikke det, vi hører her i dag, og jeg forstår det da godt.

Angående ældrechecken synes jeg egentlig, at det, hr. Nicolai Wammen siger, taler for sig selv, men jeg skal gerne komme tilbage til det, hvis det ønskes.

Første næstformand (Svend Auken):

Det er jo meget kort taletid, man har. Det er 1 minut til henholdsvis spørger og svarer, og det beder jeg om forståelse for.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan høre af hr. Kristian Thulesen Dahls tale, at det ligger ham meget på sinde, at folk kommer i arbejde, og det synes jeg er et positivt udgangspunkt. Hr. Kristian Thulesen Dahl siger også, at der kommer 10.000 flere i arbejde som konsekvens af finanslovsforlaget.

Lad os nu sige, at alle de fugle på taget, der ligger i finansloven, faktisk bliver en realitet; lad

os bare tage det som udgangspunkt. Så er der stadig 30.000 mennesker, som ikke har fået arbejde, og der er kommet 40.000 ekstra arbejdsløse, efter at denne regering er kommet til.

Jeg vil gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, når det nu ligger ham så meget på sinde, at folk ikke skal være arbejdsløse, om han vil være med til at sørge for, at de resterende 30.000 mennesker kan komme i arbejde. Det vil jo give overskud i de offentlige kasser, for hvis vi tager det, vi betaler i dagpenge, det vi betaler for at administrere de arbejdsløse og det, vi betaler for aktivering, og lægger de penge sammen, er det faktisk flere penge, end det ville koste at ansætte de mennesker i den offentlige sektor. Der ville blive overskud, så jeg vil spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Vil Dansk Folkeparti være med til at sørge for, at de sidste 30.000 kommer i arbejde?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der var noget positivt i fru Pernille Rosenkrantz-Theils tale. Der lå jo et eller andet sted en lille bitte bitte – jeg ved godt, den kun var lille, men det var alligevel en anerkendelse af, at der faktisk er en beskæftigelseseffekt i finanslovsaftalen, altså at der gøres et eller andet ved ledigheden, og det synes jeg egentlig var flot. Jeg havde ikke nødvendigvis ventet det, men det var en flot anerkendelse.

KL 13.40

Så spørger fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Hvad med de ledige, specielt de, der desværre er blevet ledige i den sidste tid? Kan vi gøre noget ekstra for dem? Vi vil meget gerne gøre alverdens ting for at bringe ledige i arbejde, men det afgørende for os er selvfølgelig, hvor smertegrænsen er, så vi ikke f.eks. til maj står dér, hvor vi stod under den tidligere regering, så der skal laves et eller andet hasteindgreb i økonomien, hvor danskernes forbrugsmuligheder rigtig bliver strammet, for ellers løber det hele løbsk. Vi vil ikke bringe dansk økonomi i den situation, hvis vi overhovedet kan undgå det. Vi ønsker ikke, at vi næste år kommer i en situation, hvor vi virkelig skal til at stramme op og pålægge danskerne byrder, og det er den balance, vi mener er afgørende vigtig, når der skal tages stilling til, hvor mange initiativer der kan sættes i værk herindefra.